

1937 22/4 31: 1. Beh. af F. t. L. om Udlaan af Erhverv. Laanefond til Opnaaelse af Akkord. 1938

[Rytter.]

om den var vedtaget med alle Partiernes Stemmer; det vilde virke godt ude omkring.

Den ærede Ordfører for de Konservative kom ogsaa ind paa Realkredit og mente, at den vilde skades ved denne Lov. Maa jeg spørge det ærede Medlem: Hvilke Bestemmelser i Lovforslaget vil skade Realkredit? Ingen af Panthavnernes Ret er gaaet for nær. Som den højtærede Landbrugsminister sagde, er det snarere en Lov, der vil gavne Realkredit, idet Kreditinstitutionerne paa denne Maade maaske ikke bliver nødt til at overtage en Mængde Gaarde, som de ellers maatte overtage. Derfor vil jeg ogsaa gerne bede det ærede Medlem besvare mig dette Spørgsmaal: Hvad er det han tænker paa, naar han siger, at en saadan Lov vil skade Realkredit? Jeg kunde forstaa, hvis det ærede Medlem havde sagt, at al Akkord er af det onde, for derved slipper Folk for en Del af deres Gæld. Men jeg maa minde om, at er der nogen, der har været ivrig for Akkordordninger her i Landet, er det det konservative Parti. Det ligger tilbage i 70'erne—80'erne og ogsaa i 90'erne, da de Konservative gennemførte Akkordordninger paa en Mængde Omraader.

Til den ærede Ordfører for det radikale Parti (Jeppesen [Drusebjerg]) skal jeg blot sige, at vi er i Virkeligheden fuldstændig enige. Forholdet er det, at der er tre Partier, som vil gennemføre Lovforslaget; derfor er jeg ikke bange for at faa Forslaget i Udvalg, for det vil selvfølgelig faa en hurtig og villig Behandling. Naar den ærede Ordfører sagde, at vi kender de Konservatives Stilling, maa jeg dertil svare: Nej, jeg forstaa den ikke. De vil have Lovens Omraade begrænset, og de mener, at Realkredit er i Fare, de har arbejdet snart for det ene og snart for det andet, saa hvis det ærede Medlem vil staa op og forklare mig det hele, vil jeg være meget taknemmelig. Det ærede Medlem maa huske paa, at de Konservative har drevet deres Politik igennem i Folketinget paa den Maade, at de har sagt: Hvis vi faar det og det vedtaget, saa nærer vi nok nogen Betænkelighed, men saa kan vi dog gaa med. De andre Partier har bøjet sig meget stærkt netop for at opnaa Enighed mellem alle Partierne, hvilket, som sagt, vilde styrke Loven og gøre den langt mere brugelig, end hvis vi ikke kan enes om den. Hvis nu det

konservative Parti springer fra, er der den Mulighed, at der er visse Ændringer, som de tre andre Partier kan foretage, naar der ikke er det konservative Parti at tage Hensyn til. Derfor imødeser jeg, at Lovforslaget vil faa en hurtig Behandling i det Udvalg, som jeg senere vil tillade mig at foreslaa nedsat.

Jeppesen (Drusebjerg): Jeg vil gerne paa det Spørgsmaal, den ærede Ordfører for Venstre rettede direkte til mig, svare, at jeg er ganske klar over, hvad de Konservative vil: De vil ingenting.

S. Rasmussen: Hvis den ærede sidste Talers Svar var rigtigt, saa behøvede jeg jo ikke at sige noget, men det tvivler jeg dog noget om, og jeg synes, det er noget ved Siden af at svare paa vore Vegne og erklære, at vi ingenting vil. (Jeppesen [Drusebjerg]: Jeg blev spurgt). Ja, ja.

Med Hensyn til Ejendomsskyldforholdet vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at jeg synes ikke, det er rigtigt, at baade det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i det andet høje Ting og nu den ærede Ordfører for Venstre i dette høje Ting fremsætter Paastanden om, at Ejendomsskylden i Vestjylland er ansat for lavt. Jeg ved for Resten ikke, hvad der berettiger de ærede Medlemmer til at fremsætte en saadan Udtalelse. Jeg betvivler, at de er særlig sagkyndige med Hensyn til dette Spørgsmaal i Vestjylland fremfor de Vurderingsmænd, der har foretaget Vurderingerne, og derfor vil jeg gentage, at naar denne Udtalelse kommer til Over-Skyldraadet og videre frem, saa skal den ledsages af en anden Udtalelse, idet jeg, som dog maa siges at have en lille Smule Kendskab til Ejendomsskyldforholdene i Vestjylland, i hvert Tilfælde vil protestere derimod.

Endelig vil jeg gerne sige til den ærede Ordfører for Partiet Venstre, som meget stærkt gik imod den Stilling, som mit Partis Medlemmer har taget i det andet høje Ting, og som nu absolut vilde have at vide af mig, hvad vi vilde, at hvis det ikke var Tilfældet, at man havde en Del Ønsker — jeg kunde jo heller ikke forstaa andet end, at det ærede Medlem selv havde en hel Del Ønsker —, var det ingen Nytte til at faa Lovforslaget i Udvalg. Jeg haaber